

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Remissyttrande över betänkandet Det skatterättsliga företrädaransvaret - en översyn (SOU 2020:60)

(Fi2020/04365)

Utifrån de synpunkter hovrätten särskilt har att beakta har hovrätten inget att erinra mot de förslag som lagts fram i betänkandet beträffande bestämmelserna i 59 kap. 15 och 15 a §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) angående befrielse från betalningsskyldighet och rådrum samt därav föreslagna ändringar i övrig lagstiftning. Dock vill hovrätten beträffande det föreslagna tillägget i 59 kap. 13 § skatteförfarandelagen framföra vissa synpunkter.

Hovrätten delar utredningens uppfattning att lagstiftaren alltid bör eftersträva förutsägbarhet vid utformningen av lagtext, inte minst i de fall då den avser att reglera viss typ av ansvar för enskilda personer. Hovrätten är emellertid tveksam till om bedömningsgrunderna för när grov oaktsamhet föreligger bör anges i lagtext. Föreskrifter i lagtext om vad som särskilt ska beaktas vid bedömningen av subjektiva rekvisit är ovanligt. Hovrätten anser att det föreslagna tillägget, som är en kodifiering av gällande praxis, framstår som något riskfyllt eftersom praxis inte sällan ändras över tid. En lagstiftning i nu aktuellt hänseende skulle därför kunna komma att behöva ändras i linje med utveckling av praxis.

Vidare bör det framhåvas att även om praxisbildning ska vara generellt tillämpbar så avser en domstols avgörande alltid en bedömning av de i varje mål aktuella frågorna med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. En sådan nyanserad bedömning kan motverkas om bedömningsgrunderna anges i lagtext.

Hovrätten konstaterar vidare att den föreslagna utformningen av lagtexten riskerar att träffa även en lägre grad av oaktsamhet.

Sammantaget innebär enligt hovrättens mening det föreslagna tillägget en risk för att betalningsskyldighet för företrädare kommer att åläggas i större omfattning än vad föreslagen lagstiftning är avsedd att åstadkomma. Syftet med de föreslagna ändringarna – dvs. att säkerställa att företag som på sikt kan antas ha överlevnads-
möjligheter inte avvecklas i onödan på grund av risken för att företrädaren annars blir betalningsskyldig – kan därmed komma motverkas.

Hovrätten föreslår därför att bestämmelsen i 59 kap. 13 § skatteförfarandelagen ska kvarstå oförändrad.

Detta yttrande har beslutats av hovrättsråden Karoline Fridolf och Per G. Hansson samt tf. hovrättsassessorn Niklas Ek (referent).

Karoline Fridolf

Niklas Ek